

De maa jo betragtes som Love, og det vil da neppe kunne antages, at de bortfalde af sig selv, naar dette Lovforslag vedtages. Jeg kan altsaa ikke Andet end henstille til den ærede Minister; om ikke slige Brandreglementer, forsynede med kongelig Sanktion, udtrykkelig bør heves ved Loven. Et saadant Reglement findes for Helsingørs Vedkommende; det er allernaadigst approberet under 30te Januar 1810 og har hidtil været gjældende Lov for Kjøbstaden.

Orenboll: De Udtalelser, hvormed den ærede sidste Taler begyndte sit Foredrag, kan jeg ganske tiltræde; ogaa jeg anser det for meget heldigt, at vi faae en Omordning af de Forhold, der hidtil hovedsagelig have været baserede paa Forordningen af 24de Januar 1761, og jeg tror ogsaa, at det er en heldig Vej, som man i Lovforslaget er slaaet ind paa, og som vistnok i Reglen vil vise sig at være nødvendig ved slige organisatoriske Love, hvor ikke alle Forhold kunne være ens paa de forskjellige Steder, at man søger ved Vedtægter og reglementariske Bestemmelser at ordne Detaillene. Skulde jeg have Noget mod Lovforslaget i denne Henseende, skulde det maaske snarest være af den Grund, at her er henvist til eller givet Anvisning paa for mange reglementariske Bestemmelser. Hovedbestemmelsen findes jo i § 1, hvorefter der for hele Brandvæsenet skal udarbejdes Vedtægter af Byraadene, men desuden skal efter Lovens § 17 Justitsministeren give almindelige reglementariske Bestemmelser for brandsarlige Næringsveie ligesom med Hensyn til de Næringsveie, der omhandles i § 21. Ydermere skulle Brandkommissionerne i flere Tilfælde give almindelige Regler eller Forrifter, f. Ex. ifølge Lovens § 7 om Anvendelsen af flyttelige Alsteder, ifølge § 12 om Dplag af Lommer og Brædder, ifølge Lovforslagets § 14 Bestemmelsen om Dplag af Terpentint, Belysningsvædske osv., og endelig ifølge § 17 og § 20 lignende reglementariske Forrifter. Jeg tror, at navnlig disse Bestemmelser, som skulle træffes af Brandkommissioner, vil det være heldigst, saavidt muligt, at optage i Vedtægten, — det er blot en Henstilling, jeg tillader mig at gjøre — thi ellers faar man saa mange forskjellige Bilag til selve Loven, at man har ondt ved at finde sig til Rette i den, og jo Mere der overlades til Brandkommissionens egen Myndighed i denne Retning, desto heldigere vilde det være, da det jo er ønskeligt, at saadanne almindelige Bestemmelser, der gjælde for hver Kjøbstad, i deres Helhed ere saa ensartede som muligt. I § 1 er jo meget udførlig opregnet, hvad Vedtægten skal gaa ud paa. Saadanne Opregninger maa imidlertid være holdte i saa stor Almindelighed som muligt, fordi Byraadet ved Vedtægten's Affattelse ikke kan gaa udenfor, hvad der er slaaet fast i selve Loven; jeg skal eksempelvis nævne det Samme, som den ærede sidste Taler nævnte, Tjenesteplichten. Naar her er

slaaet fast, at Enhver, der er mellem 20 og 50 Aars Alderen, skal være tjenesteplichtig ved Brandvæsenet, saa udelukker man jo en Mulighed for Byraadet til i Vedtægten at træffe andre Bestemmelser i denne Retning; enten der saa bliver for mange eller for saa Assisterter ved Brandvæsenet, skulle Alle tages med. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man slet Intet bestemte om Aldersgrænsen hverken i den ene eller den anden Henseende, men at dette overlodes til Byraadet selv. Lovrigt skal jeg ved denne Leilighed blot antyde, at en Aldersgrænde af 20 Aar forekommer mig for høj, idet der er en stor Mængde Tjenestefarlle mellem 18 og 20 Aar, som netop ere de Foll, der allerbedst kunne bruges ved Brandvæsenet. Der er en anden Bestemmelse, som jeg heller ikke tror vil være ganske heldig, nemlig at det er Pligt for Enhver, der holder Hest og Vogn, at assistere ved Brandvæsenet. Det er et Spørgsmaal, som i de enkelte Kjøbstæder har været meget omdebateret, hvem der er Kjørepligtig, og hvem ikke. Den naturlige Regel synes at være, at kun de ere Kjørepligtige, der ere i Besiddelse af Arbeidsvoogne; men, som bekendt, er der ikke saa Foll, som holde Kjøretøj for deres Fornøielse, en lille Sagtvoogn eller deslige. Naar der staar i Loven, at en saadan ogsaa er Kjørepligtig, kan han ikke undtages, og jeg tror derfor, at 2det Stykke af § 1 burde gaa ud. I samme Paragrafs 3die Stykke bestemmes, at, forsaavidt Kjøbstaden ikke har et eget Politikorps, skal der dannes en egen Ordensafdeling under Politimesterens Befaling. Disse Politikorps ere jo indrettede ved de før omtalte Reglementer og findes vist i de fleste Kjøbstæder, om det end er tvivlsomt, hvorvidt de gjøre den tilsigtede Nytte, og om man i Grunden ikke mange Steder helst vilde være fri for dem; jeg vilde foretrække et saadant Ordenspoliti, forsynet med Politifolk og Stav eller Sidevaaben, frem for Foll i med Uniform og Gendærer. Jeg vilde derfor ønske, at der var givet Byraadet Myndighed til enten at beholde eller afskaffe Politikorpsen, hvad det mente at være bedst tjent med. Jeg har rigtignok været af den Mening, at de af den ærede sidste Taler nævnte Reglementer ligesom vilde bortfalde paa Grund af nærværende Lov; maaske de ikke uden Videre kunne bortfalde, fordi de ere kongelig sanktionerede, men i alt Fald vil det være en Nødvendighed, at de ophæves. Det blev nævnt af den ærede sidste Taler, at han ikke kunde gaa ind paa Bestemmelsen i Forslagets § 4 om, at Udgiften til Brandvæsenet skal udredes som andre Kommuneafgifter. Jeg hører nu ikke til dem, der kunne gaa med ham deri, og jeg tror, at han i sit Foredrag tillagde hele denne Sag en Betydning, som den slet ikke har, og faae rent bort fra de store praktiske Vanskeligheder, der ville være forbundne med Repartitionen paa Forsikrings-selskaberne. For disse Vanskeligheder har man jo